विवस्वान् कश्यपाङ्जज्ञे मनुर्विवस्वतः स्मृतः । स तु प्रज्ञापतिः पूर्वमिक्वाकुस्तु मनोः सुतः ॥ ६॥ यस्येयं प्रथमं दत्ता समृद्धा मनुना मङ्री। तमिद्वाकुमयोध्यायां राजानं विद्धि पूर्वकं ॥ ७॥ उदवाकोस्तु सुतः श्रीमान् कुित्यिव विश्वतः । कुत्तर्यात्मज्ञो वीर् विकृत्तिरूद्पयत ॥ द॥ विकुत्तेस्तु मक्तिता वाणः पुत्रः प्रतापवान्। वाणास्य च मक्।वाङ्गर्नर्णयो मक्।तपाः ॥ १॥ नानावृष्टिबंभूवास्मिन् न इभिन्नं सतां वरे। श्रनर्एयं मक्।भागे तस्करो नापि कश्चन ॥ १०॥ अनर्णयान्मकातेजाः पृथू राजा बभूव क । तस्मात् पृथोर्मकाप्राज्ञिशंकुरूद्पयत ॥ ११॥ स सत्यवचनाद्वीरः सशरीरो दिवं गतः । त्रिशङ्कोर्भवत् मृनुधुन्धुमार्गे मक्षयशाः ॥ १५॥ धुन्धुमारान्मकातेजा युवनाश्चो व्यजायत । युवनाश्वमुतः श्रीमान् मान्धाता समपद्यत ॥ १३॥ मान्धातुम्तु मक्तिज्ञाः सुसंधिरुद्पय्वत । मुसंधरिप पुत्रौ द्वौ ध्रवसंधिः प्रसेनितित् ॥ १४॥ यशस्वी ध्रवसंधस्तु भरतो रिपुसूदनः । भरतात् तु मक्वाकोर्सितो नाम जायत ॥ १५॥